

Viure com un gra de blat

Per a la festa de Pasqua, Jerusalem acull pelegrins de totes les nacions. Tot i haver-hi molta gent, l'arribada de Jesús i els seus deixebles no passa desapercibuda. Una multitud l'aclama rei a l'entrar a Jerusalem; tots parlen del miracle que va realitzar a casa de Làtzer ... I els grecs, demanen veure-ho ... Quan els deixebles li ho comuniquen, Jesús respon amb un discurs i ens vam quedar sense saber el que va passar amb els grecs ... ¿Va anar a veure'ls? Sembla que Jesús no entra en la dinàmica de satisfer les persones que volen donar un cop d'ull al "Rei". El seu camí és un altre.

Jesús va a dir alguna cosa que costa entendre. Tant als deixebles de llavors com a nosaltres avui. Però les dificultats de llavors i ara no són les mateixes. Em sembla que a nosaltres ens costa el llenguatge, sobretot la paraula "glorificar". Glorificar Déu és exaltar els seus atributs com ara la seva santedat, fidelitat, misericòrdia, gràcia, amor ... Quan Jesús diu que ha arribat l'hora que sigui glorificat el Fill de l'home, vol dir que ha arribat l'hora que s'exalten els seus atributs ... Els seus atributs reals, que no són el de fer miracles i prodigis, que no són el de ser rei ... són com un gra de blat, que cau a terra i mor, per donar fruit.

Tota la seva vida, Jesús lluita per acabar amb les falses idees sobre Déu, com per exemple que Déu és controlador, dur, exigent, castigador o que Déu és un Rei totpoderós que ens tracta com titelles ... Ahir i avui Jesús ens explica que Déu és com un gra de blat. Contemplem doncs la bellesa i la simplicitat dels grans de blat, que cauen a terra, que moren, que es converteixen en espigues amb què es prepara el nostre pa de cada dia. Així és Jesús, així és el Pare i així és l'Esperit Sant. Seguir Jesús és viure com un gra de blat.

P. L.